



MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași**



Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax : +0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. DGc 217 / 01.03.2012

privind soluționarea contestației formulate de

Persoana fizică autorizată "X"

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr. dg/...../09.01.2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice II din cadrul aceleiași instituții, cu adresa nr. AIF/..... din 18.01.2012, înregistrată la instituția noastră sub nr. dg/..... din 19.01.2012, cu privire la contestația formulată de **Persoana fizică autorizată "X"**, cu sediul în Iași, b-dul nr., bl. ..., sc. ..., et., ap., jud. Iași, având cod unic de înregistrare RO, împotriva Deciziei de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.

Suma contestată este în valoare totală de **0 lei** și reprezintă:

- 0 lei - taxă pe valoarea adăugată;
- 0 lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- 0 lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de către dl. Manole Claudiu Ștefan și poartă amprenta ștampilei **Persoanei fizice autorizate "X"**, în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actul administrativ fiscal contestat a fost comunicat petentei în data de **09.12.2011** cu adresa nr. aif/..... din 30.11.2011 aflată în copie la dosarul cauzei, pe care reprezentantul acesteia a semnat de primire, iar contestația a fost depusă în data de **09.01.2012** la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, unde a fost înregistrată sub nr. dg/.....

Contestația este însoțită de Referatul nr. AIF/..... din 18.01.2011 privind propunerea de soluționare a contestației, semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală – Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice II din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care se propune respingerea contestației formulate de către **Persoana fizică autorizată "X"**.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Persoana fizică autorizată "X", contestă Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 30.11.2011, motivând următoarele:

În mod netemeinic și nelegal organele de inspecție fiscală au considerat nedeductibilă taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de 0 lei aferentă achizițiilor de combustibil pentru perioada 01.05.2009 - 30.09.2011, fără a ține cont de faptul că **Persoana fizică autorizată "X"** este autorizată să desfășoare activitatea cod CAEN 9511 "Repararea calculatoarelor și a echipamentelor periferice, activități care se desfășoară la beneficiari și/sau în afara sediilor proprii".

Aceștia au invocat art. 145¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, fără a ține cont de excepțiile acestui articol, respectiv *"vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații ..."*, care potrivit normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal sunt *"vehiculele utilizate exclusiv pentru reparații și/sau intervenție reprezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deservește personalul specializat în vederea reparării bunurilor, precum și cele utilizate pentru deplasarea în acțiuni de intervenție;"*

Autoturismul din dotarea **Persoanei fizice autorizate "X"** a fost utilizat expres pentru activitatea de prestări servicii de reparare a calculatoarelor și a echipamentelor periferice la sediile beneficiarilor și astfel se încadrează la excepții.

Menționează că autovehiculul a contribuit în mod esențial la desfășurarea activității și la obținerea de venituri, iar pentru justificarea consumului de carburant a întocmit ordine de deplasare și foi de parcurs pentru toate deplasările, respectând Normativul privind consumul de carburanți și ulei pentru automobile aprobat prin Ordinul Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Consideră că organele de inspecție fiscală trebuiau să stabilească relevant starea de fapt a obligațiilor fiscale și să adopte

soluția corectă admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare, respectiv pentru ce a fost necesară achiziționarea combustibilului și pentru ce s-a utilizat mijlocul de transport și să respecte prevederile art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: *"Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege"*.

Petentul sesizează și faptul că organele de inspecție fiscală nu au respectat prevederile art. 9, art. 94 alin. (3) lit. c) și art. 107 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, adică nu i-au adus la cunoștință constatările rezultate din inspecția fiscală și nu i-au dat posibilitatea să-și exprime punctul de vedere înainte de încheierea actului administrativ fiscal atacat.

Din adresa nr. AIF/.... din 25.11.2011 privind înștiințarea pentru discuția finală nu rezultă data și ora la care să se prezinte pentru a-și exprima punctul de vedere cu privire la constatările inspecției fiscale, fiindu-i încălcat astfel dreptul prevăzut la art. 107 alin. (4) din același act normativ.

Pentru aceste motive solicită admiterea contestației și desființarea în totalitate a actului administrativ fiscal atacat.

Anexează la contestație fotocopii după contracte, foi de parcurs și ordine de deplasare.

Prin adresa înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. dg/.... din 20.02.2012, precizează din nou că autoturismul este utilizat expres pentru activitatea de intervenție și reparații a calculatoarelor și a echipamentelor periferice a acestora, la sediile beneficiarilor, conform contractelor încheiate cu clienții. Aceasta presupune deplasarea la clienți la solicitarea acestora, în timp util, pentru remedierea defecțiunilor și asigurarea pieselor de schimb și a consumabilelor, neîndeplinirea obligațiilor contractuale atrăgându-i răspunderea civilă pentru întreruperea activității acestora.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice, urmare a inspecției fiscale generale efectuate la **Persoana fizică autorizată "X"** au încheiat Raportul de inspecție fiscală nr. 22791 din 30.11.2011 în care privitor la taxa pe valoarea adăugată au consemnat următoarele:

Perioada verificată: 01.01.2008 - 30.09.2011.

Contribuabilul este înregistrat ca plătitor de TVA prin opțiune de la data de 01.01.2007.

În perioada 01.05.2009 - 30.09.2011 petenta a înregistrat și a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de **0 lei** aferentă combustibililor achiziționați pentru autoturismul marca Nissan, capacitate cilindrică 1600 cmc, 5 locuri, în condițiile în care art. 145¹ din Legea nr.

571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede că aceasta este nedeductibilă.

Ca urmare, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 30.11.2011, au emis Decizia de impunere nr. 22793 din 30.11.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere prin care au stabilit în sarcina **Persoanei fizice autorizate "X"** o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de **0 lei**, precum și dobânzi și penalități de întârziere în sumă de **0 lei**, respectiv de **0 lei**, pentru perioada 25.10.2009 - 25.11.2011.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare se poate pronunța referitor la dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de combustibil făcute în perioada 01.05.2009 - 30.09.2011 de către Persoana fizică autorizată "X", în condițiile în care din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că autovehiculul deținut de contestator este utilizat pentru activitatea de intervenție și reparații a calculatoarelor și a echipamentelor periferice a acestora, la sediile beneficiarilor, iar organele de inspecție fiscală nu au analizat dacă acesta se încadrează în excepțiile prevăzute de lege pentru care este permisă deducerea.

În fapt, urmare a verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit că sumele de 0 lei pentru perioada 01.05-31.12.2009, de 0 lei pentru anul 2010 și de 0 lei pentru anul 2011, reprezentând taxă pe valoarea adăugată dedusă aferentă combustibilului achiziționat de **Persoana fizică autorizată "X"** nu pot fi considerate deductibile, invocând în acest sens prevederile art. 145¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stabilind ca diferență de plată o suma totală de **0 lei**. Pentru această diferență au calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă de **0 lei**, respectiv de **0 lei**, pentru perioada 25.10.2009 - 25.11.2011.

Contestatoarea consideră că deductibilitatea cheltuielilor cu combustibilul este justificată deoarece se încadrează la excepția prevăzută în Codul fiscal la art. 145¹ „*vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, [...]*”

În drept, în speță sunt incidente prevederile art. 145¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, conform căroră :

“ Art. 145¹ Limitări speciale ale dreptului de deducere

(1) În cazul vehiculelor rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de

9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, nu se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor acestor vehicule și nici taxa aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele care au aceleași caracteristici, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, cu excepția vehiculelor care se înscriu în oricare dintre următoarele categorii :

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă; [...]"

Mai mult, punctul 45¹. din Normele metodologice date în aplicarea Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, prevede următoarele:

"45¹. (1) În aplicarea art. 145¹ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru reparații și/sau intervenție reprezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deserveșc personalul specializat în vederea reparării bunurilor, precum și cele utilizate pentru deplasarea în acțiuni de intervenție;

[...]

e) vehiculele destinate exclusiv utilizării de agenți de vânzări reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activității unei persoane impozabile de către angajații acesteia care se ocupă în principal cu prospectarea pieței, desfășurarea activității de merchandising, negocierea condițiilor de vânzare, derularea vânzării bunurilor, asigurarea de servicii postvânzare și monitorizarea clienților. Se limitează deductibilitatea taxei la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de vânzări. [...]"

Potrivit acestor prevederi legale, nu poate fi dedusă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, **cu excepția unor categorii de vehicule, prevăzute expres la articolul de lege sus citat.**

Din documentele existente la dosarul contestației rezultă următoarele:

Potrivit Certificatului de înregistrare seria B nr.eliberat de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Iași în data de 19.06.2008, **Persoana fizică autorizată "X"** este autorizată să desfășoare activitatea de "Repararea calculatoarelor și a echipamentelor periferice" - cod CAEN 9511.

Petenta a anexat la contestație un număr de 26 contracte care au ca obiect "Prestări de servicii (reîncărcare de cartușe pentru imprimantele cu jet de cerneală, laser și copiatoare, service și vânzarea

de consumabile aferente acestora) de către Prestatorul de servicii la comanda fermă a Beneficiarului.", precum și 2 contracte de distribuție încheiate cu S.C.Y S.R.L. Iași și S.C. "Z" S.A. București

De asemenea, a anexat foile de parcurs zilnice întocmite pentru perioada 01.05.2009 - 30.09.2011, care poartă ștampila societăților la care petenta s-a deplasat și totalul kilometrilor efectuați.

Organul de soluționare reține astfel că autoturismul deținut de petentă s-ar încadra la excepția prevăzută de art. 48 alin. (7) lit. I¹) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv *„vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, [...] vehiculele utilizate de agenți de vânzări [...]"*, cu condiția ca acesta să fi fost utilizat exclusiv pentru aceste activități.

Deși aceste documente au fost anexate contestației formulate, în Referatul nr. AIF/..... din 18.01.2012 privind propunerea de soluționare a contestației, organele de inspecție fiscală nu au făcut nici o referire la acestea și nu au analizat susținerile contestatorului în raport de motivele de fapt și de drept incidente în speță, limitându-se la a motiva că *"inspecția fiscală a apreciat ca eronată înregistrarea în jurnalul de cumpărări a bonurilor de combustibil auto pentru autoturismul marca Nissan deoarece, prin destinație este mijloc de transport rutier persoane și nu se încadrează în vreuna din excepțiile prevăzute de art.145.1 al.2-5."*

De asemenea, organele de inspecție motivează că *"autoturismul utilizat nu este dotat cu utilaje sau instalații care să justifice încadrarea în excepțiile prevăzute la art. 48, pct.7, al.11 privind deductibilitatea limitată a cheltuielilor"* și că *"nu sunt întrunite nici condițiile precizate în conținutul art. 45.1. al.1 lit.f din H.G. 1040/2004 excepția de la deductibilitatea limitată."*

Organul de soluționare competent reține faptul că legea nu prevede că vehiculele utilizate pentru reparații și/sau intervenție trebuie să fie obligatoriu dotate cu utilaje sau instalații specifice așa cum susțin organele de inspecție fiscală, expresia exactă fiind: *"vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice"*, astfel că nu poate reține acest argument al organului de control.

În ceea ce privește trimiterea făcută de organul de control la *"art. 45.1. al.1 lit.f din H.G. 1040/2004"* organul de soluționare competent reține faptul că acest articol nu există în actul normativ invocat.

De asemenea, nici din Raportul de inspecție fiscală nr. din 30.11.2011 și nici din Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, nu rezultă că la examinarea stării de fapt fiscale organele de inspecție fiscală au efectuat o analiză a activității contestatoarei și au avut în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale relevante pentru stabilirea obligațiilor fiscale, obligație prevăzută la punctul 102.1 din Hotărârea Guvernului nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor

metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Pe cale de consecință, se fac aplicabile prevederile art. 216 alin. (3) și alin. (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare”,

Aceste prevederi legale vor fi coroborate cu prevederile punctului 11.6. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.137/2011, care prevede că:

“Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente”, precum și cu prevederile punctului 102.5. din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.050./2004, care reglementează:

“În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat.”, cu mențiunea că art. 185 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, a devenit, prin republicare, art. 216.

Organele de inspecție fiscală vor avea în vedere și prevederile art. 218 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că:

“În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face după ce hotărârea judecătorească a rămas definitivă și irevocabilă”.

De asemenea, vor ține cont și de prevederile art. 47 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

“Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu irevocabil, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea ori modificarea atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale

accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate ori desființate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate sau desființate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului, va emite un nou act administrativ fiscal, prin care va desființa sau modifica în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente”.

Ca urmare, se va desființa parțial Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de 0 lei și accesoriile aferente în sumă totală de 0 lei, **urmând ca organele de inspecție fiscală prin alte persoane decât cele care au încheiat decizia de impunere contestată, în termen de 30 de zile de la data comunicării, cu excepția prevăzută de art. 218 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să procedeze la reverificarea Persoanei fizice autorizate "X" și să reanalizeze obligațiile fiscale stabilite în sarcina acesteia în funcție de cele prezentate în decizie, de argumentele contestatoarei și având în vedere prevederile legale în vigoare pe perioada verificată.**

În ceea ce privește motivația contribuabilului potrivit căreia nu i-a fost respectat dreptul de a fi informat și dreptul de a fi ascultat, organul de soluționare competent reține faptul că potrivit art. 107 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"ART. 107 Dreptul contribuabilului de a fi informat

(1) Contribuabilul va fi informat pe parcursul desfășurării inspecției fiscale asupra constatărilor rezultate din inspecția fiscală.

(2) Organul fiscal prezintă contribuabilului proiectul de raport de inspecție fiscală, care conține constatările și consecințele lor fiscale, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1), cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare în urma inspecției fiscale sau a cazului în care contribuabilul renunță la acest drept și notifică acest fapt organelor de inspecție fiscală.

(3) Data, ora și locul prezentării concluziilor vor fi comunicate contribuabilului în timp util.

(4) Contribuabilul are dreptul să își prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările inspecției fiscale, în termen de 3 zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale.

(5) Data încheierii inspecției fiscale este data programată pentru discuția finală cu contribuabilul sau data notificării de către contribuabil că renunță la acest drept."

Ca urmare, organele de inspecție fiscală trebuiau să-i prezinte contribuabilului un proiect de raport de inspecție fiscală și să-i dea posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere în termen de 3 zile de la data programată pentru discuția finală, cu excepția cazului în care acesta renunță la acest drept.

Se reține însă că deși, așa cum rezultă din Înștiințarea pentru discuția finală nr. AIF, aceasta a fost programată în data de 25.11.2011 la ora 13, iar contribuabilul nu a notificat echipei de inspecție fiscală despre renunțarea la dreptul de a-și exprima punctul de vedere, Raportul de inspecție fiscală nr. a fost încheiat în data de 25.11.2011 și nu cuprinde referiri la punctul de vedere al petentului sau la renunțarea la acest drept.

Se constată astfel că motivația petentei este întemeiată, urmând ca echipa care va efectua reverificarea să aibă în vedere și acest aspect.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art. 1 Desființarea Deciziei de impunere nr. din 30.11.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., pentru suma totală de **0 lei** reprezentând:

- 0 lei - taxă pe valoarea adăugată;
- 0 lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- 0 lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea

adăugată, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au încheiat decizia de impunere contestată, în termen de 30 de zile de la data comunicării, cu excepția prevăzută de art. 218 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să procedeze la reverificarea **Persoanei fizice autorizate "X"** și să reanalizeze aceste obligații fiscale în funcție de cele prezentate în decizie, de argumentele contestatoarei și având în vedere prevederile legale în vigoare pe perioada verificată.

Art. 2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală - Serviciul de

Inspecție Fiscală Persoane Fizice II din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR EXECUTIV,

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**

ȘEF SERVICIU JURIDIC,

Întocmit,
consilier superior

4ex./27.02.2012